

POLITIEK MEMORANDUM 2.0

Maart 2019

Inleiding

In maart 2018 nam Vinum Et spiritus, de Belgische federatie van de sector van wijn en gedistilleerde dranken, haar [Politiek Memorandum](#) unaniem aan.¹ In dat memorandum moedigen we beleidsmakers aan om de juiste balans te zoeken tussen een alcoholbeleid dat enerzijds toekomstperspectieven biedt voor een jonge generatie stokers en wijnbouwers, maar anderzijds voldoende bescherming biedt tegen de mogelijke risico's verbonden met alcoholmisbruik. Het bevat de standpunten van de federatie aangaande aanbod, reclame, etikettering, minimumleeftijd, consumptie-richtlijnen, alcohol in het verkeer, accijnzen, fraude en namaak, accijnsprocedures en e-commerce.

Het afgelopen jaar hebben we draagvlak gezocht voor onze voorstellen. We zijn in dialoog gegaan met de verschillende politieke partijen, beleidsmakers en middenveldorganisaties en hebben hun constructieve feedback ter harte genomen.

Op een paar weken van de verkiezingen willen we graag de hoofd- van de bijzaken scheiden en aangeven wat de prioriteiten zijn van onze sector in de volgende regeerakkoorden. We hebben die prioriteiten onderbouwd met nieuwe data, verschenen in het afgelopen jaar. Ook hebben we onderzoeksbureau iVox laten peilen in welke mate er draagvlak bestaat onder de bevolking voor onze beleidsaanbevelingen. Zij bevraagden tussen 3 en 8 januari 2019 een representatieve steekproef van 1000 Belgen. Al deze informatie hebben we samengebracht in dit memorandum 2.0.

Geert Van Lerberghe
Algemeen Directeur

Dirk Van Ham
Voorzitter

¹ Vinum Et Spiritus Association Belgium werd in 1950 opgericht en vertegenwoordigt de sector van wijn en gedistilleerde dranken in België. Onze leden zijn bedrijven actief in de productie, distributie, botteling, import en export. Van lokale stokerijen en wijndomeinen tot multinationale drankenproductie, over gespecialiseerde kleinhandelaars tot supermarkten.

Inhoudstafel

Inleiding.....	3
Accijnzen naar een evenwichtige en efficiënte accijnsarchitectuur.....	5
Financieel-operationeel kader naar ondernemersvriendelijke regels.....	9
Level Playing Field naar een efficiënt en werkbaar alcoholbeleid.....	10
Preventie naar een model waar samenwerking centraal staat.....	14

1 | Accijnzen naar een evenwichtige en efficiënte accijnsarchitectuur

BELEIDSPRIORITEITEN

- ✓ Meer accijnsinkomsten uit de verkoop van alcoholhoudende dranken in België
- ✓ Terugdraaien van de accijnsverhoging uit 2015 op wijn en gedistilleerde dranken.
- ✓ Een harmonisatie van de accijnstarieven voor alcohol (door de verschillen tussen diverse productcategorieën en ten aanzien van de buurlanden te verminderen)

CONTEXT

In november 2015 verhoogde de Belgische regering, in het kader van haar Taxshift, de accijnzen op wijn en gedistilleerde dranken met respectievelijk 31 en 41 procent. De in wezen budgettaire maatregel werd gepresenteerd als een gezondheidsmaatregel die de alcoholconsumptie moest terugdringen. Meer dan drie jaar na datum is het duidelijk dat de maatregel heeft gefaald op alle vlakken. Op budgettair vlak is hij verlieslatend: de toename in accijnsinkomsten bleef ruim onder de doelstelling terwijl de BTW-inkomsten terugvielen door het volumeverlies. Tot een verminderde alcoholconsumptie heeft hij evenmin geleid omdat mensen (en ondernemers) sindsdien massaal hun alcohol over de grens inslaan.

Prijnsbeleid wordt door internationale organisaties, op basis van wetenschappelijk onderzoek, als een effectief beleidsinstrument naar voor geschoven. Dat klopt in het geval van een gesloten economie. In een open economie als de Belgische, waar de helft van de inwoners op minder dan 50 kilometer van de grens woont en met buurlanden waar wijn en gedistilleerde dranken significant goedkoper zijn door lagere belastingen, is dat echter niet het geval. Internationale organisaties, zoals de OESO, maken die nuance trouwens zelf.

Accijnstarieven in België en de buurlanden (in euro per HI; *euro per HI °plato; ** euro per HLAP)

	België	Luxemburg	Frankrijk	Nederland	Duitsland
Bier	2,00*	0,79*	7,49	8,83*	0,79*
Wijn	74,94	0,00	3,82	88,30	0,00
Mousserende wijn	256,35	0,00	9,44	88,30	136,00
Gedistilleerd	2992,79**	1041,15**	2323,06**	1686,00**	1303,00**

Bron: Europese Commissie, [Excise duty tables – Part 1 Alcoholic beverages](#)

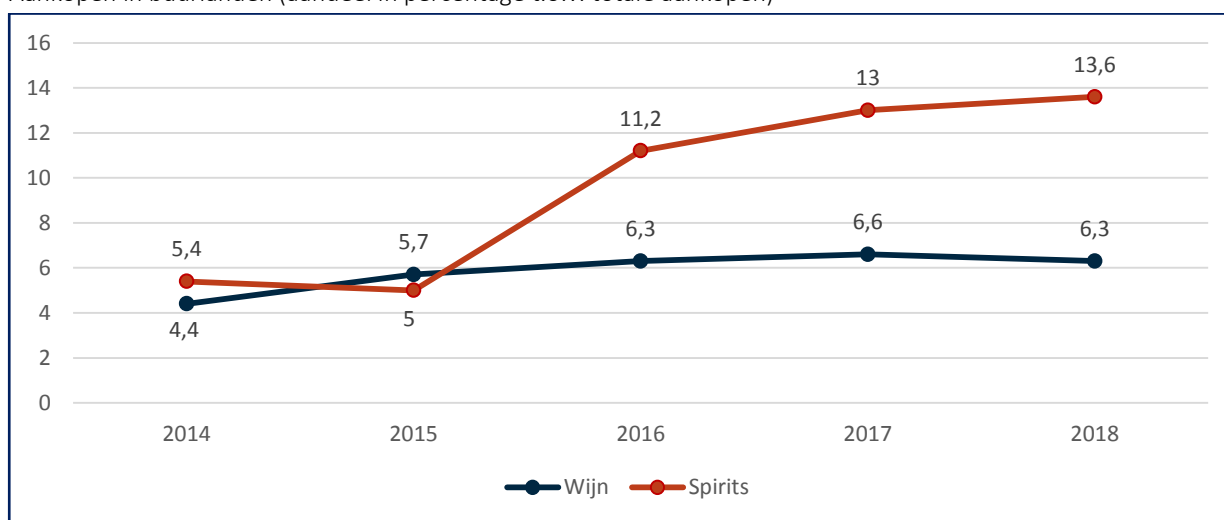
ARGUMENTARIUM

Gedistilleerde dranken zijn in België significant duurder dan in het buitenland omwille van de belastingdruk. Door de verhoging van de accijnzen zijn de prijzen van gedistilleerde dranken in België sterk gestegen. In het Jaarverslag van het Prijzenobservatorium 2017 viel te lezen: “Vooral voor likeur, sterke drank en lichte wijn betaalde de Belgische consument fors meer dan in onze buurlanden. De prijzen voor bier lagen in België echter een pak lager dan in de buurlanden (-16,3 % ten opzichte van Frankrijk, -6,2 % ten opzichte van Nederland en -1,7 % ten opzichte van Duitsland).”

Producenten en handelaren van sterke dranken snijden diep in eigen winstmarges: als accijnzen en BTW uit de prijs gelicht worden zijn sterke dranken goedkoper bij ons dan in het buitenland. Volgens cijfers van Nielsen, geciteerd in het Jaarverslag van het Prijzenobservatorium, blijkt dat voor bijvoorbeeld whisky de prijzen aan de consument in België hoger opliepen dan in de buurlanden (29,3 % duurder dan in Duitsland, 13,3 % in Frankrijk, 1,1 % in Nederland). Wanneer in alle landen accijnzen en btw buiten beschouwing worden gelaten, wordt whisky daarentegen goedkoper in België (84,8 % duurder in Nederland, 48,3 % duurder in Frankrijk, 29,7 % duurder in Duitsland).

Grensaankopen blijven toenemen. Een recente studie van het onderzoeksbureau GfK, uitgevoerd in 2018, wees al uit dat Belgische gezinnen bijna de helft meer wijn en tot bijna driemaal zoveel sterkedrank in de buurlanden kochten dan in 2014. Frankrijk (47 procent) en Luxemburg (51 procent) zijn de populairste bestemmingen.

Aankopen in buurlanden (aandeel in percentage t.o.v. totale aankopen)

Bron: GfK (2018) onderzoek grensaankopen in opdracht van Vinum Et Spiritus

Volksgesondheid: de alcoholconsumptie is niet gedaald. Uit recente cijfers van de Wereldgezondheidsorganisatie blijkt dat de alcoholconsumptie in België niet is afgenomen, zoals beoogd met de accijnsverhoging, maar is toegenomen. De verdubbeling in ongeregistreerde consumptie is grotendeels te wijten aan de toename in grensaankopen.

Alcoholconsumptie per capita van +15 jarigen (in liter pure alcohol)

	2010	2016	Toename
Geregistreerd consumptie	10,2	10,4	+1,96%
Ongeregistreerde consumptie	0,5	1,0	+50%
Totale consumptie	11,4	12,1	+6,14%

Bron: World Health Organization (2018) Global status report on alcohol & health – country profiles

Sector: de verkochte volumes blijven dalen. Uit cijfers van de FOD Financiën blijkt dat er zich in de periode 2014-2018 een daling heeft afgetekend in de verkoop van wijnen en spirits in België met respectievelijk 7,8 procent en 22 procent.

Vergelijking van de volumes 2014-2018

	2014	2015	2016	Vershil '15-'16	2017	Vershil '16-'17	2018	Vershil '17-'18	Vershil '14-'18
Bier	10581	10421	9559	-8,27%	9429	-1,36%	9458	+0,30%	-11,61%
Wijn	246,70	248,74	228,86	-7,99%	227,75	-0,49%	227,36	-0,17%	-7,84%
Mouss. wijn	46,53	47,47	42,61	-10,23%	42,93	+0,75	42,90	-0,06%	-7,80%
Gedistilleerd	12,91	13,86	10,39	-25,04%	10,26	-1,25%	10,07	-1,77%	-22,00%

Bron: FOD Financiën (2019) Ontvangsten 2018 – vergelijking volumes 2014-2018

Overheid: de maatregel is verlieslatend. De budgettaire doelstellingen die met de accijnsverhogingen beoogd werden, waren nooit in zicht. De accijnsinkomsten namen toe in 2015, maar daalden 2017 en 2018. De extra inkomsten werden daarnaast tenietgedaan door de daling van de btw-inkomsten als gevolg van de volumedaling.

Vergelijking van de accijnsdoelstellingen en inkomsten

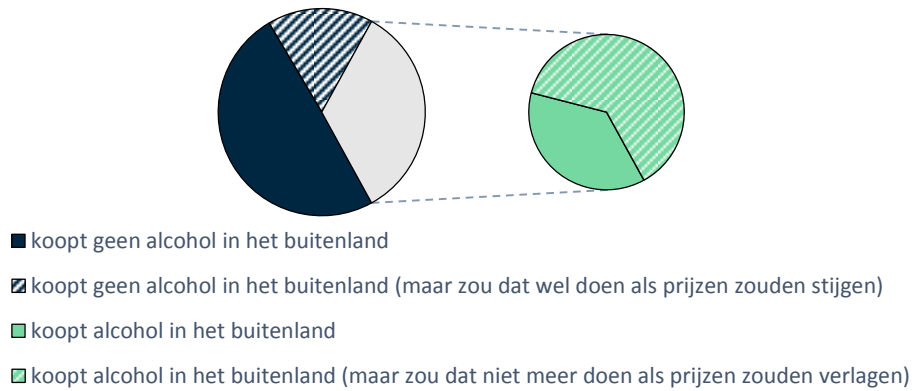
	Accijns- inkomsten	Toename inkomsten t.a.v. 2015	Doelstelling	Vershil t.o.v. doelstelling	Daling BTW- inkomsten	Netto resultaat
2015	778,15					
2016	830,74	+52,59	+220	- 167,41	-73	-20,49
2017	823,23	+45,08	+227	- 181,92	-75	-29,92
2018	815,48	+37,33	+227	-189,67	-76	-38,67

Bron: FOD Financiën (2019)

DRAAGVLAK

Belgen staan negatief tegenover het heffen van hogere belastingen op alcohol. Uit een iVOX enquête bij 1000 Belgen blijkt dat niet minder dan een derde van de bevroegde Belgen (34%) wel eens de grens over steekt om alcohol te kopen omdat de prijzen daar lager zijn. Het terugwinnen van die consumenten is echter nog geen verloren zaak: **63 percent van hen zegt dat ze niet langer hun inkopen in het buitenland zouden doen als de prijzen voor alcohol daar even hoog zouden zijn als hier.** Daar tegenover staat dat in een scenario waarbij de prijzen nog verder zouden stijgen, meer dan de helft van de Belgen alcohol in het buitenland zullen kopen.

Verhouding consumenten die hun alcoholaankopen in het binnenland/buitenland verrichten

Bron: IVOX (2019) Survey bij 1000 respondenten in opdracht van Vinum Et Spiritus

In de loop van de afgelopen legislatuur werd wel eens geopperd dat een oplossing zou bestaan in de verhoging van de accijnzen in de buurlanden. Geen enkel van onze buurlanden heeft echter die intentie, zo blijkt uit hun recente begrotingsoefeningen, regeerakkoorden (Frankrijk en Luxemburg) en alcoholbeleidsplannen (Nederlandse Preventieakkoord en Het nationale plan tegen verslavingen 2018-2022 uit Frankrijk).

2 | Financieel-operationeel kader naar ondernemersvriendelijke regels

BELEIDSPRIORITEITEN

- ✓ Iedere factuur voor de levering van accijnsgoederen moet binnen de 30 dagen betaald worden (wijziging van de Wet van 22.11.2013)
- ✓ Een maandelijkse aangifte en betaling van accijnzen in plaats van een wekelijkse (wijziging van KB 17.03.2010)

CONTEXT

Onze leden kennen een reeks van problemen met accijnsprocedures. Het belangrijkste daarvan is de zogenaamde ‘voorfinanciering’ van accijnzen. Wetgeving over de betaling van verschuldigde accijnzen verplicht producenten van alcoholische dranken om binnen een zeer korte termijn de verschuldigde accijnzen te betalen aan de overheid (uiterlijk de donderdag van de week volgend op de week van inverbruikstelling). Aan de andere kant hebben de klanten van onze producenten de mogelijkheid om afwijkingen te bedingen op de gebruikelijke betalingstermijn van 30 dagen. Producenten moeten dus vaak maanden wachten voor zij hun gelden kunnen recupereren en zorgen dus de facto voor de ‘voorfinanciering’ van de accijnzen.

ARGUMENTARIUM

De voorfinanciering van accijnzen zet onze leden onnodig financieel onder druk. Ze kunnen niet anders dan deze periode overbruggen met bijkomende kaskredieten. De interesten die ze daarop betalen zetten de rendabiliteit – die door de accijnsverhoging al krappert – verder onder druk. In 2015 ‘voorfinancierde’ de sector van wijn en gedistilleerde drank in totaal een bedrag van 584 miljoen euro en in 2016 van 629 miljoen euro.

De oplossingen voor deze kwestie zijn eenvoudig, budget-neutraal en maken een wezenlijk verschil voor onze ondernemers. Het gaat schijnbaar om een klein probleem, maar in realiteit heeft het een grote impact op het dagelijkse ondernemersbestaan van onze leden. Uit een interne bevraging is gebleken dat een groot deel van de praktische problemen die onze leden ervaren betrekking heeft op de administratie in verband met accijnsaangiften.

Ook de overheid plukt de voordelen van vereenvoudiging. Een maandelijkse in plaats van een wekelijkse aangifte van accijnzen zou niet alleen voor onze leden, maar ook voor de overheid een verminderde administratieve last betekenen.

3 | Level Playing Field naar een efficiënt en werkbaar alcoholbeleid

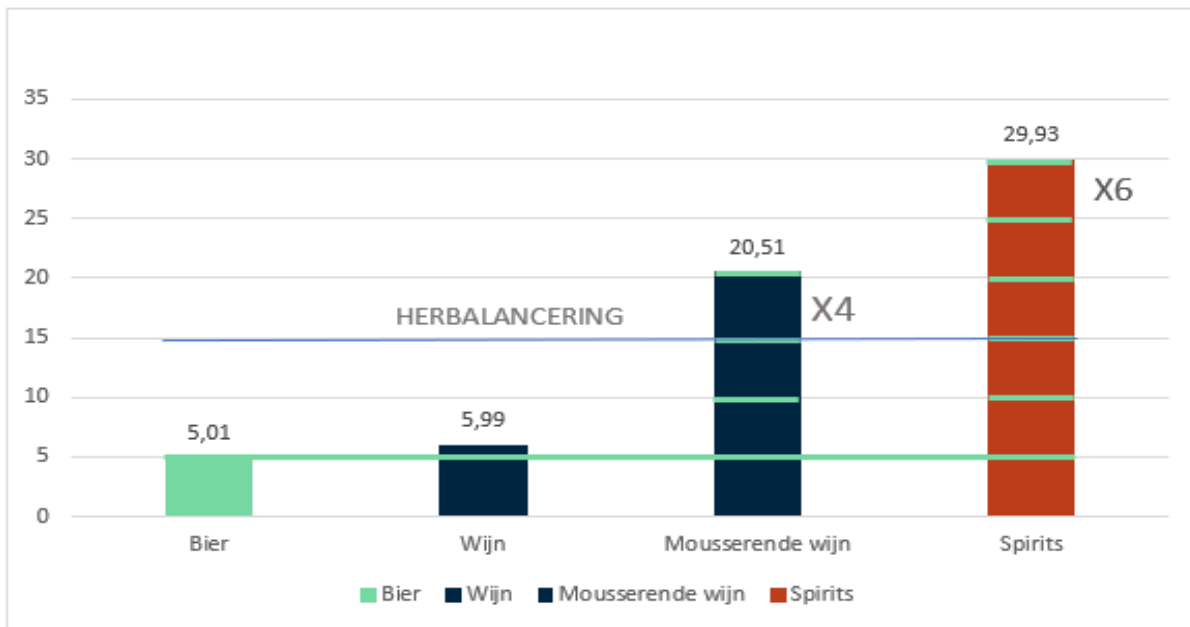
BELEIDSPRIORITEITEN

- ☑ door alle productcategorieën op gelijke wijze te behandelen
- ☑ door de minimumleeftijd van alle alcoholische dranken te harmoniseren naar 18 jaar
- ☑ door de verkoop van alle soorten alcohol te verbieden in tankstations die zich langs de autosnelweg bevinden

CONTEXT

Alle alcohol is gelijk, maar niet gelijk voor de wet. Zo liggen de accijnstarieven per liter pure alcohol voor mousserende wijn en spirits respectievelijk 4 en 6 maal hoger dan die voor bier. Ook de in de wet voorziene beperkingen van het aanbod zijn doorspekt met inconsequenties die bepaalde productcategorieën bevoor- of benadelen.

Vergelijking accijnzen per liter pure alcohol (in euro)

Bron: Vinum Et Spiritus (2019) herberekening Belgische accijnstarieven per liter pure alcohol (100% alc. vol)

Alcoholbeleid in België: een ongelijk speelveld

	BIER	WIJN	MOUSSERENDE WIJN	SPIRITS
Minimumleeftijd	16 jaar	16 jaar	16 jaar	18 jaar
Verkoop in tankstations langs autosnelwegen	Ja	Nee	Nee	Nee
Aandeel consumptie (pure alcohol)	49%	36%		15%

Bron: World Health Organization (2014) [Belgium](#)

Nochtans is er een brede consensus onder wetenschappers en preventiewerkers dat geen enkele alcoholische drank intrinsiek gevaarlijker of veiliger is voor de gezondheid dan een andere. Niet het type alcohol speelt een rol, wel de consumptie van de hoeveelheid pure alcohol [ethanol]. Een standaardglas pils, wijn of sterke drank bevat een gelijke hoeveelheid pure alcohol (10g). Een groot glas bier of een zwaar bier met een hoger alcoholpercentage telt meer dan een alcoholleenheid.

Definitie van een standaardalcoholleenheid

Een standaardhoeveelheid = 12,7ml zuivere alcohol = 10g alcohol						
Alcoholtype (Alcohol%)	Glas bier (5%)	Glas wijn (12%)	Glas aperitief (25%)	Glas sterke drank (35%)	Glas bier (5%)	Glas zwaar bier (8 tot 12%)
hoeveelheid	25 cl	10 cl	5 cl	3,5 cl	33 cl	25 cl
Eenheid	1	1	1	1	1,3	1,6 tot 2,4

Bron: Hoge Gezondheidsraad. [Risico's van alcoholgebruik](#). Brussel: HGR; 2018. Advies nr. 9438

ARGUMENTARIUM

Niet sterke drank of wijn maar bier wordt het meest gedronken bij indrinken of bingedrinken. De vaak strengere regelgeving voor sterke drank – en in mindere mate wijn – wordt wel eens vergoelikt door te wijzen op de perceptie dat de consumptie van sterke drank hand in hand gaat met problematisch gebruik. Vooral “indrinken” en “bingedrinken” – fenomenen waarbij men snel grote hoeveelheden alcohol consumeert om snel dronken te worden alvorens het uitgaan - zijn zorgwekkende fenomenen.

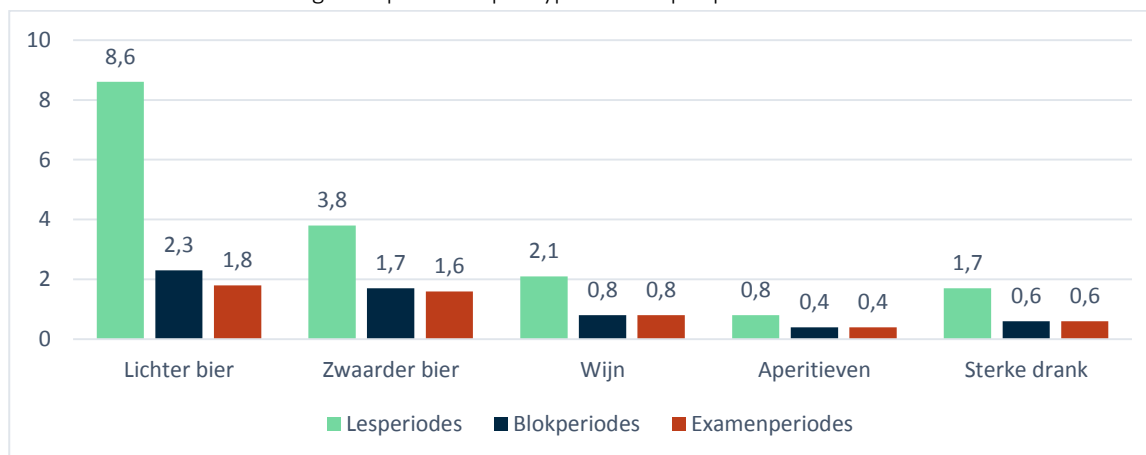
Indrinken per alcoholtype (percentage van totaal)

Pils en lichtere bieren	Sterke drank	Wijn	Cocktails	Zware bieren	Breezers/alcopops
40,4	26,2	16,2	11,2	3,3	2,7

Bron: Drugpunt (2018) [Indrinkonderzoek](#), p. 14

Uit een onderzoek van Drugpunt blijkt dat 43,7% van de jongeren kiest voor (licht en zwaar) bier om in te drinken. Sterke drank en wijn volgt op de tweede en derde plaats. Ook uit de VAD studentenbevraging blijkt dat de gemiddelde wekelijkse consumptie van wijn [2,1 standaardglazen] en sterke drank [1,7 standaardglazen] met sprekend gemak onder de VAD-richtlijn van 10 alcoholstandaardeenheden per week blijft.

Gemiddeld aantal standaardglazen per week per type alcohol per periode

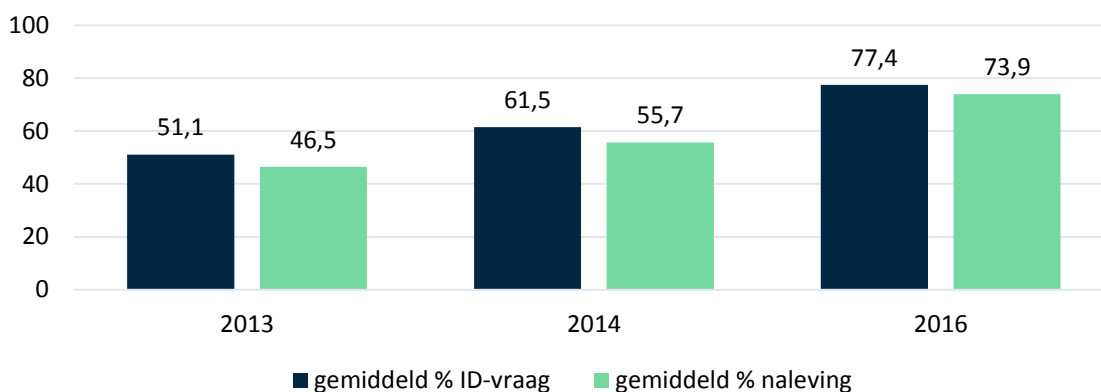

Bron: VAD (2018) [In Hogere Sferen? Vol. 4: een onderzoek naar middelengebruik bij Vlaamse studenten](#), p. 50

Onderscheid in minimumleeftijd zorgt voor onduidelijkheid, onbegrip en gebrekkige naleving. Uit juridisch oogpunt wordt het onderscheid in minimumleeftijd onderbouwd door zich te beroepen op het verschil tussen alcohol bekomen door fermentatie (vergisting), zoals bier of wijn, en alcoholhoudende dranken op basis van ethylalcohol (distillatie), zoals gin of jenever. Dit zorgt voor onduidelijkheid en verwarring bij consumenten. Uit een survey uitgevoerd door iVOX in opdracht van Vinum Et Spiritus bij 1000 consumenten, blijkt dat een grote meerderheid van de bevroegden denkt dat je als 16-jarige geen trappistenbier (65%) of schuimwijn (72%) mag kopen terwijl de wet dit in werkelijkheid toelaat. Omgekeerd denkt 73% van de bevroegden dat een gin-tonic voor 16-jarigen wel is toegelaten terwijl de wet dit dan weer verbiedt. De kennis over de minimumleeftijd van verschillende dranken is onder consumenten m.a.w. vrij laag. Een algemene minimumleeftijd van 18 jaar zou het begrip en daarmee de naleving door consumenten ten goede komen.

Uit de [ALCOLAW-studie](#) van BELSPO blijkt dat ook huisartsen en preventiewerkers “het onderscheid in leeftijd en soort alcohol onduidelijk en verwarrend vinden” (p. 26). Ook verkopers “begrijpen niet waarom de wet een onderscheid maakt op basis van het productieproces. Dat gebrek aan begrip van de motieven van de wetgever lokt cynische opmerkingen uit en maakt het voor verkopers heel moeilijk de wet klakkeloos toe te passen” (p. 20). Het onbegrip voor het beleid leidt m.a.w. tot een gebrekkige naleving. Nadat men in Nederland begin 2014 de minimumleeftijd harmoniseerde naar 18 jaar verbeterde het nalevingspercentage aanzienlijk met 27,4 procentpunten in amper twee jaar tijd.

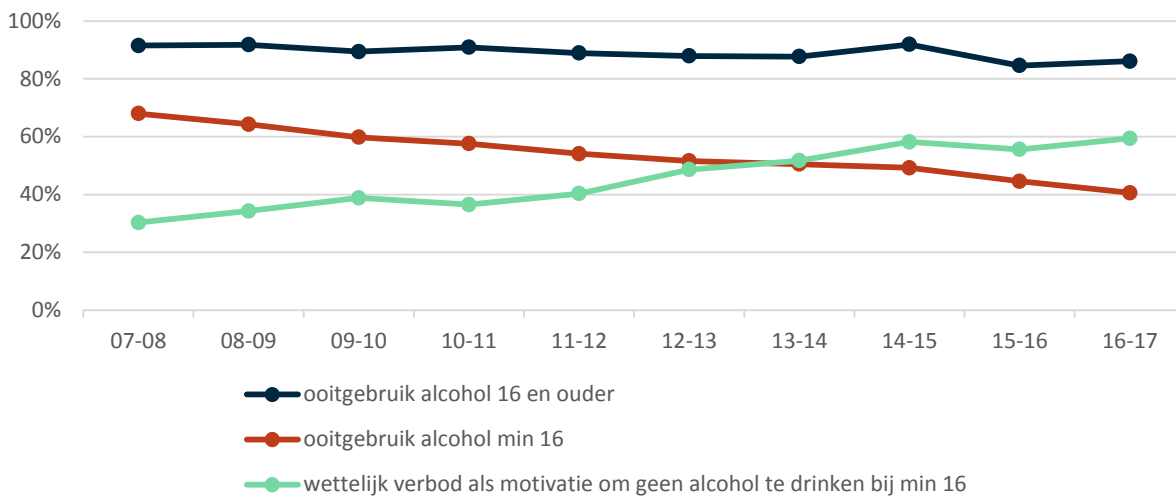
Gemiddelde ID-vraag en nalevingspercentage in Nederland

Bron: Schellemans-Offermans, e.a. (2017) “[Increased minimum legal age for the sale of alcohol as of 2014: The effect on alcohol seller’s compliance after one and two years](#)”, *International Journal of Drug Policy*, vol. 49, pp. 8-14.

Verhogen van de minimumleeftijd maakt alcohol niet aantrekkelijker. Een regelmatig aangehaald tegenargument voor het optrekken van de minimumleeftijd voor bier en wijn naar 18 jaar is dat dit alcohol voor jongeren alleen maar aantrekkelijker zal maken. Hoewel het “verboden vrucht-effect” aannemelijk klinkt wordt ze niet bevestigd door empirisch bewijsmateriaal, integendeel. Nadat in 2009 de wettelijke minimumleeftijd werd vastgelegd daalde het alcoholgebruik bij min-zestienjarigen aanzienlijk en steeg de gemiddelde beginleeftijd van 13,6 naar 14,6 jaar. Bovendien vormt de overweging dat alcohol wettelijk verboden is een steeds belangrijkere beweegreden voor jongeren om geen alcohol te drinken. Deze trends suggereren sterk dat bij een verhoging van de minimumleeftijd naar 18 jaar, minderjarigen minder alcohol zullen gaan consumeren, en niet meer.

Evoluties alcoholgebruik bij jongeren

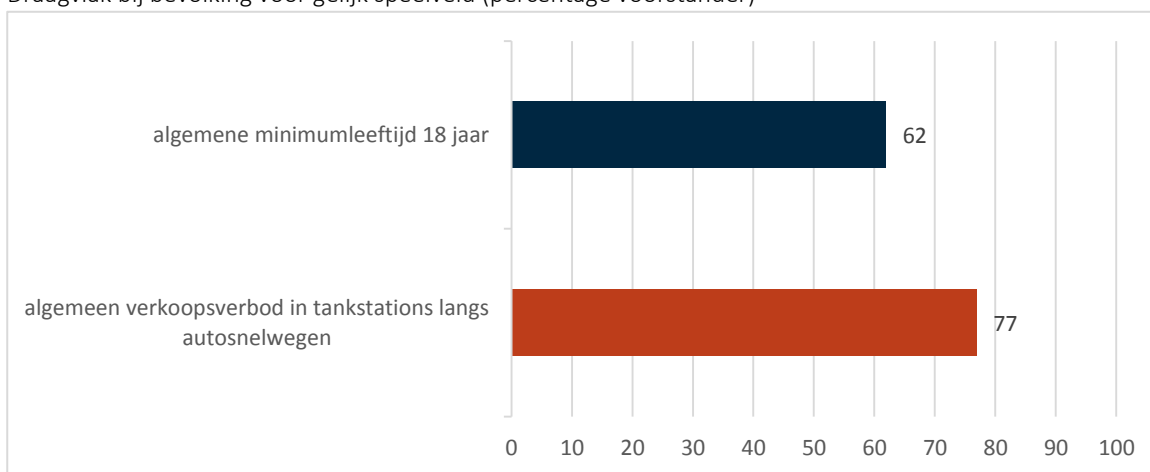
Bron: VAD (2018) [VAD-Leerlingenbevraging: synthesesrapport schooljaar 2016-2017](#), p. 27-28

DRAAGVLAK

Er bestaat een draagvlak voor een concrete maar coherente aanpak van alcoholmisbruik. Slechts 4 op de 10 Belgen die zijn begonnen met alcohol drinken tussen hun 16 en 18 jaar vinden dat ze op die leeftijd volwassen genoeg waren om op een verantwoorde manier met alcohol om te gaan. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat 6 op de 10 Belgen (62%) het een goed idee zou vinden als de minimumleeftijd voor alle types alcohol verhoogd zou worden naar 18 jaar.

Hoewel de publieke opinie rijden onder invloed bijna unaniem afkeurt (88% beschouwt men dronken chauffeurs als 'een grote bedreiging voor onze veiligheid en die van onze familie') geeft 52% van de bevrageden toe dat ze al eens onder invloed hebben gereden. 20% zegt het zelfs al vaker te hebben gedaan een voor 2 procent is het een gewoonte. Bovendien vindt 1 op 7 het aanvaardbaar om te rijden onder invloed als het niet ver of 's nachts is. Toch gaat een grote meerderheid van de Belgen (77%) wel akkoord dat de verkoop van alle alcohol in tankstations langs autosnelwegen moet verboden worden.

Draagvlak bij bevolking voor gelijk speelveld (percentage voorstander)

Bron: bevraging uitgevoerd door iVOX in opdracht van Vinum Et Spiritus

4 | Preventie naar een model waar samenwerking centraal staat

BELEIDSPRIORITEITEN

- ✓ Een breed gedragen en samenhangend pakket aan preventiemaatregelen
- ✓ Een beleid dat gecoördineerd wordt tussen de verschillende beleidsniveaus
- ✓ Een samenwerkingsmodel waarbij de sector haar rechten en plichten invult

CONTEXT

België heeft tot op heden geen breed gedragen en geïntegreerd nationaal alcoholplan. Reeds in 2013 strandde een plan in de laatste besprekingsronde en ook de voorbije legislatuur slaagden de verschillende bevoegde ministers er niet in om tot een akkoord te komen. Sinds de zesde staatshervorming behoort de regulering van de vraagzijde (preventie) tot de bevoegdheden van de deelstaten terwijl regulering van de aanbodzijde een federale bevoegdheid is. Deze versnippering van bevoegdheden leidt tot een gefragmenteerd alcoholbeleid.

Bovendien wordt bij de ontwikkeling en implementatie van het preventiebeleid de alcoholproducenten steevast over het hoofd gezien. Nochtans zijn beleidsexperten het erover eens dat een geïntegreerde aanpak waarbij alle stakeholders – producenten, verstrekkers (supermarkten, nachtwinkels, horeca), ouders, scholen, jeugdorganisaties, lokale overheden en preventiewerkers, artsen, psychiaters - hun steentje bijdragen doorgaans tot de beste resultaten leidt (OECD, 2015, [Tackling Harmful Alcohol Use: Economics and Public Health Policy](#), p. 19).

ARGUMENTARIUM

Niemand haalt voordeel uit problematisch alcoholgebruik. Onverantwoord alcoholgebruik doet onze jongeren onnodige risico's nemen, maakt onze wegen onveilig, kost de overheid heel wat centen en schaadt de reputatie van onze sector. Daarom hebben we nood aan maatregelen die enerzijds alcoholmisbruik aanpakken maar tegelijkertijd voldoende ruimte en vrijheid laten aan consumenten die doorgaans op verantwoorde wijze omgaan met alcohol en af en toe willen genieten van een goed glas. Een performant preventiebeleid is de beste garantie om dat evenwicht te bekomen.

Een preventiebeleid staat of valt met een stevig maatschappelijk draagvlak. Daarvoor is een preventiebeleid nodig dat draagvlak opbouwt door betrokken partijen te betrekken in de ontwikkeling en implementatie van het beleid. In Nederland en Frankrijk kwamen de voorbije jaren, binnen het kader van een preventieakkoord, afspraken tot stand tussen de overheid en meer dan 70 verschillende organisaties. Ook vertegenwoordigers van de economische sector (producenten, distributeurs en verstrekkers) zetten daar hun schouders onder gezamenlijke initiatieven die bijdragen aan een preventiebeleid dat verantwoord drinkgedrag wil promoten.

Een gelijk speelveld maakt betere samenwerking en duidelijkere communicatie mogelijk. De neuzen van meer dan 70 betrokken partijen in dezelfde richting krijgen is geen sinecure. Het ongelijke speelveld dat het Belgische alcoholbeleid kenmerkt heeft als gevolg dat particuliere belangen voorrang krijgen boven het collectief goed. Daarom is het zaak om af te stappen van een 'verdeel en heers' politiek en gelijkaardige actoren – zij het producenten (bier, wijn, gedistilleerd) of retail (supermarkten, nachtwinkels) - aan gelijke rechten en plichten te onderwerpen.

Zo staat bijvoorbeeld in het Nederlandse akkoord dat alle alcoholproducenten zich zullen aansluiten bij de NIX18-campagne, een sensibiliseringsactie die jongeren aanzet om niet te drinken voor ze de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt. De Nederlandse sectororganisatie STIVA – de Stichting voor Verantwoorde Alcoholconsumptie – onderzoekt daarnaast welke sociale media kanalen worden gebruikt voor marketingdoeleinden en hoe die kunnen worden afgeschermd voor 18-minners. Ook verbinden producenten zich er toe om in hun assortiment voor studentenverenigingen standaard alcohol arme – en alcoholvrije alternatieven te hebben. Minimaal twee keer per jaar organiseert men daar samen met die verenigingen ook een campagne om alcoholvrije producten te promoten.

DRAAGVLAK

Belgen willen een alcoholbeleid dat misbruik tegengaat. Driekwart van de bevroagden is ervan overtuigd dat alcoholconsumptie onderdeel uitmaakt van de Belgische cultuur. Bijna alle Belgen (86%) vinden dan ook dat een glaasje alcohol van tijd tot tijd moet kunnen. Daar tegenover staat dat een meerderheid (56%) van de Belgen akkoord is dat de overheid een beleid tegen alcoholmisbruik moet voeren. Slechts 20 procent vindt zo'n beleid 'betutteling'.

Asbl Vinum Et Spiritus Association Belgium Vzw

Livornostraat 13 B 5 Rue de Livourne | Brussel 1060 Bruxelles
Tel 02 537 00 51 | Fax 02 537 81 56 | TVA/BTW BE 435.658.870
info@vinumetspiritus.be | www.vinumetspiritus.be